

TOPRAK

Aylık Ülkü Dergisi

Komünist - Vatan Haini

NAZIM HİKMET'in

AHMET EMİN YALMAN

BURHAN ADA

BURHAN ARPAD

OKTAY RIFAT

F. RIFKI ATAY

NABİ NAYIP

YAZAR

CEVDET KUDRE

BEDRİ RAHİMİ EYUPOĞLU

SELİM RAGİP EMEÇ

HALİDE EDİP MELİH CEVDET ANDAY

MÜDAFİLERİ

Türk çocuklarına illâ Komünist ağızlı şiirlermi okutacağız

Vatan Gazetesinin 9/Mayıs/1961 tarihli sayısında Burhan ARPAD imzalı bir yazarın, divan edebiyatımıza tıpkı bir donkişot edasıyla saldırmış oluşunu itiraf edelmeki hiç de yadırgamadık. Zira bu yeni bir mesele değildir.

Bunun daha adı ve Rezil örneğini tam 15 yıl önce Abdülbaki Gölpınarlı (Divan Edebiyatı Beyanındadır) Kitabıyla vermiş, mahkeme huzurunda ise bir komünist talebesi tarafından tahrik edildiğini itirafa mecbur kalmıştı. Komünistler (Ka'la içten fethedilir) diyerek, Divan Edebiyatımızda yıkmak için, Divan Edebiyatı kültürüyle yetişmiş insanların yapacağı darbeyi hesaplamışlar, Onun içindir ki Abdülbakiyi ayartmakta da muvaffak olmuşlardı.

Ama ne oldu, Abdülbaki yıkmak isterken kendisi yıkıldı, Müslüman ve dindar bir kitlenin sempatisini kazanmışken, bu kitabından sonra yalnızlığı terkedilecek, içki masalarıyla başbaşa bırakıldı.

Son günlerde ise, geçmişe sövmek, geçmişini kötülemek, hatta tamamen yıkmak gayretinin Burhan Arpad'ın kalemiyle tekrar tazelenmek istenmesine, Burhan Arpad adını mahut dergilerden tanıyan bizler için hiç de garip karşılanmadı.

Divan Edebiyatımıza düzme ve yalan, Tanzimat edebiyatımıza ise SAHTE diyen Burhan Arpada karşı Fuzuli, Baki, Yunus, Ziya paşa, Namık Kemal, Naci, Hamit gibi geçmişimizin iftiharla andığı bu isimleri müdafaa etmek, önce bir tenezzül meselesi, sonra ise Arpada kıymet vermek olacaktır.

Yalnız, bu beyin, kitaplarımıza girmesini arzu ettiği gerçekçi şairler ise, VARLIK, Yeditepe, DOST gibi sanat (!) dergilerinin muteber şairlerine den, mesela Metin Eloğlundan bir kaç örnek verelim. Arpadın, şayet okulda okuyan oğlu, veya kızı varsa lütfen doya doya okusun.

Okusun ki kültürsüz (!) kalmasınlar.

Örnek I :

Piyango vurduysa vurdu

Kulağı düzdünüzse düzdünüz

A şıfıntı, cakan kime

Gitmesin efendim mecbur eden mi var

Gitmesin Todorisin gazinosuna

Bok mu var...

Otursun evceğizinde,

Mademki okulu bıraktı başka işi ne

Kıçını kakıp kısmetini beklesin

Ağda tutmasın, bacağın kılısıda iyidir

O nane mollalar ne onlar kılı bacaktan

.. .. .

Hele entarisi, kıçığı başı meydanda

.. .. .

Oruspunun birildir diyemezsin ki..

Örnek II :

Sanatsever, oğlansever, kızsever

Kendisi kısır, kocası Hadım!

Ense köküne vur bir odun

Yüzükoyun kapaklansın deyyus

Örnek III :

Halâ sağmısın ulan

Halâ yaşamak üzre mi

İnatçı deyyus

Ulan ben Hirt mıyım

Şuramda bir bozukluk mu var

Benim annem kötü kadın mı

Ne yani

Hıyar

BEN

«Beni tanımayanlara»

Ben züppeler züppesi ruhsuzlarla sevişmem
Kazlarla, boynuzlarla sensin deyip söyleşmem,

Güzel sözler dururken, hayâsızca sövüşmem
Ben Türklük'ün âşığı, imanlı bir Kürşad'ım

Şanlı Türklük dururken Batıya yılışmam,
Edep, ahlâk dururken çirkete koşuşmam,
Ali, Mehmet dururken, Coni'ye yapışmam,
Ben İslâm'ın âşığı, imanlı bir Mehmet'im.

Halay, zeybek dururken ça ça dansı yapmam,

Medeniyettir diye, baldır - bacak açmam,
Mıslar, madamlar için öz yurdumdan kaçmam,

Ben ahlâğın âşığı, iz'anlı bir insanım.

Gaziantep - Necdet TEYMUR

EN BÜYÜK TEHLİKE

Yazan: Nejdet SANÇAR

Türkiyemiz, dokuz yüz yih aşan şanlı tarihinde, bir çok tehlikeler ile karşı karşıya gelmiştir. Fakat bunların hiç birisi, bugün bizi tehdit etmekte olan komünizm belâsı kadar büyük ve korkunç bir hal almamıştır. Evet, bugün bütün insanlığı olduğu gibi, bizi de tehdit etmekte olan komünizm, muhakkak ki tehlikelerin en büyüğü ve en korkuncudur. Bunu bilmez veya bir an hatırımızdan çıkarırsak, bir gün felâketlerin en büyüğü ile karşılaşabiliriz.

Komünizmin nasıl korkunç bir belâ olduğunu anlamak için, yakın dünya hâdiselerinden bazılarını şöyle bir hatırlamak yeter:

Küçük ve mesut Baltık ülkeleri olan Estonya, Letonya ve Litvanya'yı tarihten silen hangi kuvvettir? Talihsiz Türk ülkesi Kırım'ın üzerine kızıl bir kâbus gibi çökmüş kanlı perdeyi çekenler kimlerdir? Doğu Avrupanın Lehistan'ı, Balkanların Bulgaristan'ı ve Romanya nerede? 1957 de hürriyet aşkıyla ayağa kalkan tarihin yiğit ülkesi Macaristan'da kadınları, kızları ve çocukları bile kan sekinde boğan tanklar, kimlerin kahbe silânları idi? Çin'de milyonları açlığa mahkûm eden hangi kuvvet? Uyanan Afrika'nın siyah rengini kızıla boyamayı çalışanlar kimler? Küba'daki kanlı zaîmlerin iple-

ri kimlerin elinde? Bütün bunlar, dünya üzerindeki insanlığı bitirmek isteyen şer kuvvetlerinin işi, adına komünizm denen korkunç fikrin eserleri değil mi?

İnsanlığın gözü geç de olsa, açılmıştır. Hür ülkelerde tehlikenin büyüklüğünü kavrayanlar hayli artmıştır. Fakat ne kadar acı ki, hür ülkelerde büyük kalabalıklar, hâlâ, gaflet uykusunda'ar..

İnsanlığı tehdit eden bu en büyük tehlikeye karşı, bütün milletlerden daha çok bizim uyanık olmamız lâzım. Coğrafya bunu gerektirdiği gibi, tarih de bunu emrediyor.

Fert olarak da, millet olarak da insanlık haklarına sahip bir halde yaşamak istiyorsak, bu en büyük tehlikenin mahiyetini kavramak zorundayız. Tehlikenin korkunçluğunu anlamamama, mezarlarımızı kendi ellerimizle kazmaktan başka mânâsı ve sonucu olamaz.

Bizi yok etmek üzere sinsi sinsi üzerimize gelen canavarı fark edememek, sadece onun işini kolaylaştırır. Avcıyı görmemek için kafasını kuma sokan hangi devekuşu canını kurtarabilmiştir?

Türkiyeyi tehdit eden tehlikelerin en büyüğü komünizmdir. Bunu kavrayamamanın veya tehlikenin büyüklüğünü hatırdan çıkarmamanın, bizi, tarihimizin en büyük felâketiyle karşı karşıya bırakacağını asla unutmamalıyız.

Tanin yakıldı-Nazım H. Azizi müdafaa ediyor-Gafiller Listesi

Adanada çıkan gazetelerle, Adanalı idealist iki genç arkadaşımız Cengiz Gökakın ve Yaşar Fersahoğlu'nun yazılarından öğreniyoruz ki, 12/5/1961 Cuma günü Adana gençliği inkılâp alehtarlarını tel'in için Hükümet binası önünde toplanmışlar ve ellerinde Aziz Atanın, Cemal Gürsel'in resimleri olduğu halde vakur adımlarla yürüyüşe geçmişlerdir. Topluluk Abidin paşa caddesinden Ana caddeye doğru ilerlemektedir. Bu ilerleyiş anında ca yer yer kahrolsun devrim düşmanları, kahrolsun solcular, kahrolsun komünistler ve kahrolsun Aziz Nesin nidaları Atananın asfalt geniş caddesini tek bir ağızdan çıkan muazzam bir ses heybetiyle çınlatmakta, gençliğe seyirci olan uyanık Adana halkı ise bu milli hassasiyetin asil tezahüratını alkışlamaktadır. Gençler bu yürüyüş esnasında ellerine geçirdikleri TANIN gazetesini yırtmakta, hatta havada ateşe vermektedirler.

TANIN, çıkarken Dergimizde müsecellerin bu gazetede toplandığını yazmış, parti kurmalarına artık lüzum kalmadı İŞTE BİRLEŞTİLER demiştik.

Hakikaten şu ana kadar Taninde yazı yazan solcu ve komünistlerin listesi tam 14 e çıkmıştı ki, bu 10 yıldanberi solcuları beslemekte, onlara en müteber köşeleri vermekte beis görmeyen İstanbul basınında bir REKOR teşkil ediyordu.

Fakat buna rağmen, itiraf edelim ki, Aziz Nesin ve benzerlerinin komünistliğini defalarla yazmış ve mahkeme zabıtlarını, bilir kişi raporlarını neşretmiş olmamıza rağmen halâ buna inanmıyan bizi müfteri yerine koymak isteyen bir çok zavallı değil basireti bağlanmış insanlara bile rastlıyorduk. Biz kör gözleri uyarmağa çalışırken açık olduğunu zannettiğimiz gözlerin de Bakar Kör olduklarını ise bilhassa hayret hatta dehşet içinde gördük. Sonunda ne oldu Aziz Nesin tevkif edilince körlerin gözleri açıldı, bakar körlerinki ise dışa fırladı.

1950 de iktidar değiştiği için Vatan, Cumhuriyet, Milliyet, Sonposta ve Yeni İstanbul gazetelerinin sahipleri ağız beraberliği yapmışlar, Komünist - vatan

haini Nazım Hikmeti hapisteci çıkarmışlardı. Şimdi de ihtilâl oldu, ihtilâlin getirdiği Hürriyetten faydalanmak isteyen ve gene Babiallinin büyük gazetelerinde köşe başlarını işgal etmiş olan solcu yazarlar bu milleti sosyalistlik perdesi altında dejenere etmek sola kaydırmak sevdasındadırlar. Öyleki, geleneklerimiz baskı altına alınmak, Türk milliyetçiliği, yayım ateşi altında söndürülmek istenmiştir.

Atatürkçüyüm diye övünen, dövünenler bile Atatürkün iftihar ettiği ve en çok övüldüğü Milliyetçiliği Anayasaya koymak istemeyenlere karşı ne dediler. Bırakın susmayı, milliyetçiliğin lüzumsuz olduğunu bile söylemediler mi?

Dün Nazım Hikmeti affettirdikten kısa bir müddet sonra Nazım Moskovaya kaçıp (Beni Stalin yarattı) değişişle, büyük bir gaflet içinde olduklarına şahit olduğumuz bu patronlarına, bugün de halâ komünistleri beslemek suretiyle aynı gaflet içinde olduklarını unutmamalıyız.

Onun için Komünistlerden temizlenmiş, milliyetçi ve vatansever bir basının tessüsüne kadar, menfaatlerine işne ucuyla dokununca hep birlikte gazetelerini çıkarmamak suretiyle kanunlara bile karşı koyacak kadar menfaatperest insanların gazetelerinin gerçek Türk Eastnını temsil edemeyeceğini bilielim, fikirlerine değil, haberlerine itibar edelim.

Nazım Hikmet'e gelince bu gafiller koleksiyonunun sayesinde masum diye kurtulmuş, bugün ise bütün Avrupa halk efkârını aleyhimize koşturmak suretiyle hainliğinin cesametini göstermiştir. 3 Haziran Cumartesi gününe kadar da kızıl Bizim Radyoda Aziz Nesini müdafaa etmek suretiyle Hükümetimizin uyanıklığını küçük düşürmek istemektedir.

Nazım Hikmet meselesinde Türk milletine oynanan dramın aktörlerini bir libret levhası olarak aynen neşrediyoruz.

Nazım Hikmete sözde aydınlardan bir mektup :

«İktidar değiştiği için bugün hakkı talebinizle ilgilenecek sorumlu makam henüz fiilen teşekkül etmemiştir. Yeni İkti-

Halkın malî - iktisadî konularda aydınlatılması

M. Zeki SOFUOĞLU

İlim, tabii ve içtimai olaylar karşısında insanlığa ışık tutar; onları teşhir imkânı verir ve bu suretle önceden tedbir almak kabil olur. İşte bunun içindir ki medeniyet, tabiata ve olaylarına hâkimiyet olarak târif edilir. Tabiata ve insan topluluklarına hâkim olan, onları düzenleyip yürüten tabii ve içtimai kanunları öğretip bildikten sonra, âdetâ bir makineyi bir düğmeye basıp çalıştırır gibi, bir otomobile istikamet verir gibi, tabii ve içtimai olaylara da —aynı derecede kesinlikle olmamakla beraber— hâkim olmak, yön ve düzen vermek işten sayılmaz.

İktisat ve mâliye de, içtimai Efirer vâkıa olarak, en nihayet sosyolojinin birer bölümüdürler. İktisat ve mâliye ile ilgili kanunlar, bilginlerin görüş ve nazariyeleri, pek tabiidir ki, iktisadî ve mâli konularda, tatbikatçılara ve bu konularla ilgili herkes ışık tutacak ve yol gösterecektir. İktisadi ve mâli kültürü kuvvetli ve sağlam bir devlet adamı, bir mâliyeci, içine yaşadığı memlekeğin gerçek durumunu şartlarını ve icâblarını kesin rakamlara, doğru istatistiklere dayanarak tespit ve teşhis eyledikten sonra onun davasını teşkil eden, o memleketi kalkındırarak olan tedbirleri rahatça ve kolaylıkla bulabilir veya bulabilmelidir.

Zamanımızda, meselâ, iskonta haddinin, faiz nisbetinin indirilip bildirilmesi; para emisyonunun —âdetâ su masluğunu maksada göre kullanılması gibi— ayarlanması; devlet bütçesinin memleket durumuna göre açıklı veya açıklısız tanzimi... hep birer vasıta hükmündedir. Yani, bu vasıtalara, ihtiyaca göre başvurmak, bunlarla —âmiyâne tabirle— oynamak mümkündür. Tabiiyle ustaca oynamak şartıyla.

İlim alanında yeni görüş ve anlayışlar, ilgililer ve mütehassıslar tarafından yakinen tâkip edilirler. Fakat, geniş kitleler, umumiyetle yeni gelişmelerden, ilim alanındaki değişikliklerden çok geç ve güç haberdar olurlar. Geniş kitle, hep klâsik bilgilerle düşünür; olayları bu gözle ve bu gözlelikle tâkip eder, yorumlar. Meselâ, devlet bütçesi bahsinde de durum böyledir: bütçenin, behemehal denk olması lâzım imiş gibi bir kanaat umumîdir. Halk, sâ-

fiyetle buna inanır, bu kanaati ötedenberi taşır, sürükler. Ve demagoglar, partizanlar.. da geniş kitlenin bu yanlış kanaatini istismar ederler. Acı olan diğer cihet de şudur ki, iktidarlar da kendilerini, bu yanlış kanaatin mânevî ve ruhi baskısı altında hissederler; farazâ gerçekten açıklı bir bütçeye «açıklıdır, denk değildir» demezler, diyemezler.

Yazımıza son verirken, ifâde ve temenni edelim ki, iktisat ve maliye ilimleri ile ilgili herkes, bilgilerinin sâdece kendilerine saklamasınlar; halkı tenvir ve irşad etsinler. İktisadiyatın büyük önem kazandığı şu asırda ve bu memlekette, halkımızın iktisadî ve mâli konularda aydınlatılması yerinde bir hareket ve hizmet olacaktır. O, böylece, olayların neden ve niçin'ini anlar, demagogların şarlatanlıklarına aldırmaz ve —en mühimi— kendisinden beklenen fedakârlıklara da seve seve katlanır.

UTANIYORUM..

Utaniyorum, utaniyorum!..

Ne zaman binsem taşıta,

Otobüse, vapura,

Trene, tranvaya...

Bir yaşlı nine ayakta durur,

Belî iki büklüm olmuş

Yerinde zor tutunur,

Etrafta sıra sıra,

Gençler, diğçler kurulur...

Sağa sola bî'le bakmaz,

Ya «Mayk» tan roman (!) okur,

Ya gazeteyle meşgûl olur...

Biletçi seslenir «Yer verelim» diye,

Kulağı duymaz, hisleri ölmüş,

Zavallının!...

Ruhu sönmüş, gözleri dönmüş...

Gördükçe utaniyorum,

Ecdadımdan, etrafımdan,

Gençliğimden, her şeyimden...

Kimdir, kimdendir bu yaşlı nine?

Ey arkadaş!

Kendine gel kendine..

Benim de senin de ninen

Güngörmüş bu yaşlı ana;

Hürmet etmezsen eğer,

Unutma ki yarın da

Hürmet etmezler sana...

Zübeyir KOÇ

Babama Mektup..

Kemal Fedai ÇOŞKUNER

Sevgili babam..

Bundan bir süre evve'di. Elime bir resmini tutuşdurdular. Kemal gör babamı dediler. Aldım. Belli Oluk Yolu'nda çekilmiş. Anlaşılan Ceviz Dibi'nden geliyordun. Mataran boynunda asılı; sırtında deste deste ekinlerin altın başakları sarkıyordu. Nasırh ellerinden, toprak kokan yüzlerinden terler sızıyordu. Fakat o terlerin altındaki çehren, her zaman ki gibi vakur ve mütebessimdi. Kaç geceler seni hep böyle gördüm babam.

Zannederim, şu günlerde son darı çifleriyle meşgulsündür. Eğer içim yanmasaydı, seni şu yaşında rahatsız etmek istemezdim. Affına sığınarak, kırkaltı sene önce öküzlerine «door» deyip çiftini, çubuğunu bırakıp vatan müdafasına koştuğun o noktada dur ve beni dinle babam. İkinci defa cepheye koştuğun zaman henüz Balkan'dan yeni dönmüş-ün. Öküzünü, sabanını garip ananın ellerine terkederken; Anafartalar'da, Kafkas'larda, Sakarya'da, Dumlupınar'da düşürdüğün sadece vatandı değil mi?. Vatan.. O mukaddes ana.. Fakat o ananın koynu; Mustafa Kemal'in kumandasında, Dumlupınar ovasından İzmir ufkuna aştığımız günden bu yana, aynı mahrumiyet ve masuniyetle kalabildi mi?. Ah babam ah!. O mukaddes valdeniz vatanın r'ibarek koynunda çöreklenmiş nice nice engerekli yılanlar türedi. Dur babacığım dur.. Gözlerin buğulanmasın. Gün görmüş eski gaziler metanetli olur, dayan biraz..

Maalesef vatan denen o ananın ak südüyle, semirip semiripte zehirli oklarını yine o vatanın kalbine saphıyan yılanlar var. Ayın doğuşunda, güneşin batışında bir zevksizlik; harmanımı savuracak yelin eslişinde bir tatsızlık sez'yorsan bilki vatanın kalbine inen durgunluktandır. Nedir bunlar diyeceksin değil mi? İzah edeyim baba:

Sen İzmir kordon boyundan tezkereni alıp yuvana döndükten bu tarafa, düşmanlarımız rahat mı oturdu sanıyorsun?

Ne yazın bir tecellidir ki, hüviyetleriyle Türk vatandaşı geçinip, hakikatta senin ezeli ve ebedi düşmanımız dediğin Moskoflara yardakçılık yapan içimizde yerli Bolşevikler türemiş. Atatürk'ün: «En büyük düşmanımız komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmeli.» dediği şu memlekette bu nasıl olur demek istiyeceksin. Ah babam, senin yılda en az üç beş defa ezbere kıraat ettiğin Kur'ana «Çöl kanunu», Hazreti Muhammete «Çöl bedevisi» diyecek kadar içimizde kansızlar, rümsuzlar bulunursa anlatacaklarını için mümkün olmasın. Baksana, o sicilli müseccel komünistler bütün kadrolarıyla tasına yerleşmişler. Emin ol bizim ses'lerimiz, onların kulakları tirmahyan haykırıışlarının yanında zayıf kalıyor. Milliyete, imana Hakikatlara çamur atıyorlar. Kimisi inkilâpçıym der, onu kendisine siper yapar. her gün ağız dolusu küfürler savuruyorlar. Kimisi Atatürk'çüyüm der arkasına sığınır. Kimisi yüzlerine sosyalist bilmem ne maskeler takar. Hepsinin müşterek hedefleri aynıdır. Gayeleri; ahlâki, manevi değerlerinden tamamen tecerrüt etmiş; ruhsuz, soysuz, dejenere olmuş bir millet yaratmak; sonra da Şımalli efendilerine dönüp işte biz vazifemizi yaptık demektir.

Bunlar üç kelime öğretilmişler babacığım: «geri, mürteci, yobaz.» Bize garbın ilmi, tekniği, tefekkürü lâzım. Sefahatı, pespaye olmuş adillikleri lâzım değil diyecek oluyorsunuz. Topcan bir hücum: «Vay!. İnkilâp düşmanı mürteci.» Başka lâf yok. Halbuki bu ıdır; Türkçü, milliyetçi Atatürk'ün kendi saflarından olmadığını çok iyi bilirler. Fakat gayelerine ulaşabilmek için onun aziz varlığını kalkan olarak kullanmaktan sıkılmazlar. Böyle yapmakla Atatürk'ün ruhu büyük bir ızdırıp içinde kalacakmış. O cihet onların umurunda mı?.

Muhterem babam sen daha iyi takdir edersin ki; bu vatani kurtaran imân kudreti ve milliyetçilik ruhu idi değil mi? Fakat talihin ne garip cilvesidir ki, Atatürk'ün en büyük amaçlarından olan milliyetçi-

iğin bugün müdafaa edenlere o mahutlar «gerici» diyorlar. İslamiyecinin lügatçe manası; o malûm müseccellerin nazarında «gericilik» tir. Yine o malûm sabıkakılara göre; senin gibi alim secdeye degen milyonlarca müslüman Türk birer «yobaz» örneğidir. Beş vakit minareciğine çıkıp ezanı Muhammediyeni okuyorsun. Fakat sana, «yobaz çıktık» gene diyenler var. Farkında değilsin cami duvarına sivenler var. Anhyorum, gözlerinden yağmur taneleri süzülüyor. Benim de.. Birak dökülsün babacığım.. İstirap bulutlarından dökülen o yağmur taneleri ki, belki memleketin kaderinde müessir olur.

İnsanlar ne bileyim; boğalmak, hafiflemek ihtiyacını da duyuyorlar. Yoksa hata mı biliyorum babacığım. Hayat merdivenlerinin son basamaklarında bulunan yaralı bir gaziyi, tekrar kalbinden sızlattımamahydım. Hatta bunları biz size hissettirmemeliydik bile. Affet beni sevgili babam affet..

Hani iki yıl oluyor. Bez bez içerisinde kıymetli bir şey çıkarmıştın: «Oğlum, bunun kıymetinden sen anlarsın. Bunu sakla» demiştin. Müsterih ol babacığım O gün göz yaşlarımla suluyarak, ilâhi bir vecd ile öpüp öpüp göğsümde bastırduğum, o şanlı «İstiklâl Madalyası» nın şerefine lâyık bir kimse olamazsam söyle garip ana ma ak sütlerini bana zenir etsin. Savaş hep sınırlarda çakmak çakarak mı olur sanırsın. Şimdi de bir savaş oluyor babam. Buna «ideoloji savaşı» diyorlar. Bu savaşın süngüleri kalemdir. Öyle bir savaş ki mazallah mukavemet edemez, kader gülmezse bir millet içinden yıkılıp yok olabilir. Her şeye rağmen yine de sen üzülme babam. O mahutlara fırsat verememek için uyanız. Zafer er geç müslüman Türk milliyetçilerininindir. Bak fark ediyor musun baba? Selâhaddin Derbendî'nden hafifte oisa tatlıca bir meltem esiyor. İşte bu meltem azılı bir kaç komünistin yakalanıp tevkif edildiğine işarettir. Bunu yapanlara da Allah razı olsun de babacığım. Millî Birlik Hükümetimiz milliyet ve mukaddesat düşmanlarına fırsat vermiyecektir.

Sil gözlerinin yağını babam. Yapış sabanın sapına. Öküzlerine «ho» de. Yoru-

lunca otur cevizin gölgesine. Bir dağdan bir dağa engin kanatlı kuşlar uçar onları tanı.. Baharla beraber güverden Otluk Dağının ormanlarını seyreyle. Ten yeri ağarınca yavaş yavaş uyan. Ağır ağır minareciğine çık. Bilâli Habeşî'yi andıran yanık sesinle cemaatı camiye topla. Kur'andan ayetler oku. Duamı esirgeme. Bil ki bu şehitler diyarı vatanın muztarip ruhuna şifa olacak yegâne iksir; yılmadan devamlı çalışmak ve sizin gibi milyonların dualarıdır.

Selâm sana bin selâm, ey koca yavuz çeri,

Ey Anafarta'nın cesur şanlı neferi!.. Ulu Tanrıdan sizlere ömür niyaz eder, mubarek ellerinizden öperim.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

AYASOFYAM

Toplar gümbürdüyordu

Sabahın seherinde.

Gün, sanki

Doğmadan batıyordu

Karanlıklarda..

Allah Allah nidaları

Çatlattı Ayasofya'nın kubbelerini

29 Mayıs sabahı

Zafer kokularını saçıyordu.

Şimdi

Tarihin külleri arasındaydı

KOSTANTİNOPUL

Bir tarih yaratıverdi

İsmi İSTANBUL...

Ayasofya'nın kubbelerinde

Mis gibi barut kokuları

Muhteşem çatlaklar,

Kökten temel kurdu

ALLAHUEKBER nidaları

Çatlaklar perçimleştirdi bu nida ile

Fakat sen Ayasofyam

Gözleri görmez olmuşsun şimdi.

S. Yaşar GERÇEK

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Komünizme ve komünistlere niçin düşmanınız?

Dr. Mehmet Saadettin AYGÜN

Tarih, Coğrafya ve Mukadderat Türklükle Moskofu düşman yapmıştır. Haritaya bir göz gezdirecek olursak coğrafyanın bizi bu topraklara Moskofla çarpışın diye yerleştirdiğini derhal anlarız. Tarih üç asırdır, milletimizin, dinimizin ve mukaddesatımızın bu en büyük düşmanı ile ölüm—kallım meydanlarında kıyasıya döğüştüğümüzü haykırıyor. Evlâtlarını Moskof savaşlarında şehit vermemiş hiç bir Türk—Müslüman aileye Türkiyede rasthayamayız. Üç asırda tam 14 defa Türklükle Moskof muharebe meydanlarında karşılaşmışlardır. 19 senede bir tekrarlanan ve hepsi 49 sene devam eden bu harplerde 50 milyon şehit vermişiz. Dünya tarihini şöyle bir göz gezdiriniz. Hiç bir yerinde 19 senede bir 14 defa çarpışmış iki millet göremezsiniz. Türkiükle hain Moskofun bu savaşları güzel Anadolumuzun, sevgili Vatanımızın taşını, toprağını Moskof kini ve düşmanlığı ile yoğurdu. Bu güzel vatanın şarkında ve şimalinde Türkün Moskof tarafından dökülmüş mübarek kanını içmemiş bir avuç toprak yoktur.

İşte Türk milleti olarak atalarımızdan bize miras kalan bu kini ve nefretin tesirile Komünizme ve komünistlere düşmanınız. Bugün sadece Moskofculuk demek olduğu, gerek bütün dünya ve gerekse bizim için iktisadî bir fikir ve içtimaî bir nizam olmaktan çıktığı için komünizme ve komünistlere düşmanınız. Bizi Moskof kölesi yapmak istediği için komünizme düşmanınız. Din, ahlâk ve an'anelerimizi yıkamak, mabetleri-

miizin göğsüne namehrem eli değdirtmek istediği için komünizme ve komünistlere düşmanınız. Bizi ve bütün hür dünyayı Rus sömürgesi yapmak istediği için komünizme ve komünistlere dış biliyoruz. Sovyet üniforması giymiş bir Rus—Moskof kölesi oldukları için komünistlere kin besliyoruz.

Ey Türkoğlu Damarlarında taşıdığı kanı sana hediye eden ataların kanlarını bu vatan, bu millet, bu din uğruna Moskof muharebelerinde dökerek şehit oldular. Sen onların ebedî bir yetimisin. Bu vatan, bu devlet ve bu din nasıl onların sana mukaddes mirasları ise, Moskof kini de yine onların mübarek mirasıdır. Dünyada bir Rusya ve bir Rus yaşadıkça, bu kini yaşatmalı, atalarının intikamını almalı, icap ederse bu uğurda ölmeli, şehit atalarına lâyık bir evlât olduğunu ispat etmelisin. Moskofun kuvveti ne olursa olsun bu vazifeni yapacağına zerrece şüphem yoktur. Türk Milleti olarak Hürriyet, İstiklâl ve Cumhuriyetimizi; Din, Tarih, An'ane ve bütün mukaddesatımızın bekçisiyiz. Her zaman, her yerde ve her durumda Vatan ve Millet menfaatini her şeyden üstün tutacağımıza, Türklüğün en büyük düşmanı olan komünizmi her görüldüğü yerde ezeceğimize namus ve şeref sözü verir. Allahın huzurunda yemin ederiz. Muhtaç olduğumuz kudretin damarlarımızdaki asil kanda ve kalblerimizdeki imanda mevcut olduğunu biliyoruz. Yaşasın Türk Milleti, Kahrplusun komünizm ve komünistler.

KIZILLARLA SAVAŞIM VAR

— Milliyet ve mukaddesâtına candan
bağlı aziz Türk gençliğine hudutsuz
sevgi, inan ve güven duygularıyla. —

Türk oğlu Türk derler bana,
Ün salmışım bir cihâna,
Canım kurban bu vatana,
Eğilmiyen bir başım var,
Kızillarla savaşım var!..
Babam gazî, ağam şehit,
Nasıl olmam ben bir yiğit?
Sağır dünya! İyi işit:
Eğilmiyen bir başım var,
Solcularla savaşım var!..

TÜRKLÜK BİR İMTİYAZDIR (*)

—Bana hasta diyen kaçığa —

Yüzyıllara baş veren,
Binlerce savaş veren,
Arkadaş, candaş veren.
Bu, ne eda ne nazdır,
Türklük, bir imtiyazdır.
İki düşmanımız var:
Hastalık, Türk olmayan.
Sanma kimse olur yar?
Be ne bahar ne yazdır,
Türklük, bir imtiyazdır.
Ötükende otağı,
Ser çeker Tanrıdağı,
Gönüllerin adağı:
Hem namaz hem niyazdır,
Türklük, bir imtiyazdır.
Bozkurtların ilinden,
Hazar, Baykal gölünden,
Dinle, Kürşat dilinden:
Ne yeşil ne beyazdır,
Türklük, bir imtiyazdır.
Dede Korkut boyladı,
Bumin Kağan soyladı,
«Savul» diye hayladı.
Çekinmeyen çok azdır,
Türklük, bir imtiyazdır.
İşte, kaydadı kanım,
Fedâ olsun hem canım,
Selâm sana vatanım.
Türklük, bir imtiyazdır,
Türklük, bir imtiyazdır.

Fırat KIZILTUĞ

(*) Bu cümle sevgili ülküdaşım, Hasan
Savaşanıdır.

Hizmet bekler, benden her an:
Şu mübarek, aziz vatan,
Okuyorum işte meydan:
Hiç eğilmez bir başım var,
Mâhutlarla savaşım var!..

Çiğnerim de alçakları,
Çiğnetmem kutsal hakları,
Duysun Moskof uşakları:
Eğilmiyen bir başım var,
Hak yolunda savaşım var!..
Türlü türlü maske giyen,
Hâşâ, «ALLAH YOKTUR» diyen,
Daha birçok herze yiyen,
Sapıklarla savaşım var,
Eğilmiyen bir başım var!..

Çevirerek yüz dinleme,
Saldırdılar öz dinime,
Söyletmem ben söz dinime.

Eğilmiyen bir başım var,
Dinsizlerle savaşım var!..
«Komünist» mi?.. Ezmek gerek,
Derisini yüzmek gerek,
Çeliktendir bende yürek,
Eğilmiyen bir başım var,
Hâinlerle savaşım var!..
Ne feryat, ne gözyaşı bu,
Fikir, kalem savaşı bu,
Şahlanmıştır Türklük rûhu,
Eğilmiyen bir başım var,
Soysuzlarla savaşım var!..

Benimle hep Nâmık Kemâl ,
Tam hürriyet, tam istiklâl,
Dalga dalga şanlı hilâl,
Eğilmiyen bir başım var,
Solaklarla savaşım var!..

Yükselirse Ay - Yıldız'ım,
Kalmaz elbet ağrım, sızım,
Arkamdadır oğlum, kızım,
Arş'a değmiş bir başım var,
Köksüzlerle savaşım var!..

Baş ülkümdür: «MİLLÎ BİRLİK»,
Bütün yurttta düzen, dirlik;
Bu, ne güzel seferberlik:
Renksizlerle savaşım var,
Eğilmiyen bir başım var!..

Atalarım: Fâtih, Yavuz;
Az olsak da yine çoğuz,
Derler bana: Cemâl Oğuz,

Eğilmiyen bir başım var,
Kızillarla savaşım var!..

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

DEVLET VE SAĞLIK

Prof. Dr. Orhan TUNA

Asrımızda Devletlerin halk sağlığına verdikleri ehemmiyet çok büyüktür. Sağlık işleri artık ferdî bir mes'ele olmaktan çıkmış, bir âme işi, tıpkı adliye ve zabıta gibi bir halk hizmeti mahiyetini almıştır. Âme organları memleketin en ücra köşelerine kadar nazarlarını uzakta, sağlık işlerinin aksanması için, uzaktan uzağa pek radikal görünen tedbirlere dahi tevessül temektedirler. Filhakika hekimliğin Devletleştirilmesi fikri bu şekilde doğmuş ve tatbik sahasına intikal etmiştir. Henüz İkinci Cihan Harbi yılları içinde bâzı Garp memleketlerinde yapılan hazırlıklar, harpten sonra fiiliyat sahasına intikal etmiş, hekimlik bir kısım memleketlerde Devletleştirilmiştir. Bununla beraber âme teşekküllerinin kütlelerin sağlık işlerine atfettikleri büyük ehemmiyet, daha eski bir tarihe kadar geri gitmektedir. Gerçekten 19. asrın sonlarına doğru Almanya'da, sanayide çalışan işçilerin sosyal sigorta teşkilâtına bağlanmasına matûf hareketler seneler ilerledikçe bütün Garp memleketlerine yayılmış, netice itibarıyla sosyal sigorta sistemi, bugün sosyal emniyet sistemi tâbir edilen şekle dökülmüştür. Filhakika bugün sosyal emniyet sistemini kabul eden bütün memleketler, hekimliği bir manifatura ticareti halinden çıkararak Devletleştirmişler, tıpkı memleketin hayatı ihtiyaçlarını karşılayan sanayi kolları gibi sosyalleştirmişlerdir.

Kennedy'nin Amerika Birleşik

Devletleri Cumhur Başkanlığına seçilmesinden sonra bu memlekette de sağlık işlerinin tıpkı İngiltere, Fransa ve Belçika'da olduğu gibi ehemmiyetle ele alınması, esasen seçim mücadelelerinin cereyan ettiği günlerdenberi malûm bulunuyordu. Şimdi bu memlekette nüfusa nazaran kifayetsiz görünen hekim ve hastahane sayısı ve umumiyetle tabii ihtimam karşısında, Devletin radikal bâzı tedbirlere doğru gitmek istediği açıkça görülmektedir. Mes'ele, kısmen de modası geçmiş geniş bir demokrasi anlayışının ve liberalizm telâkkilerinin hâkim olduğu Birleşik Devletlerde bir hayli münakaşaları mucib olmakta, hekimliğin Devletleştirilmesinin düpe - düz sosyalist bir aksiyon olacağı ileri sürülmektedir. Ancak ileri sürülen bu kabal itirazlar ne kadar şiddetli olursa olsun, kifayetsiz sağlık hizmetleri karşısında, Kennedy idaresinin bâzı sert tedbirler alacağına muhakkak nazarıyla bakılabilir.

YAŞAMAĞ DEĞER DÜNYA.

Yaşamaya değer Dünya
Beklemeyi değer karanlık geceleri
Gecelerin de mehtabı var
Gecedden sonra şafak söker..
Yaşamağa değer dünya
Düşünce gücünü yitirmedikçe
İçebilindiğine değin güzelliğini
Kopye edebilirsek yaşamayı
İçimize, pırıl pırıl...
Bu örnek kopyeler
Gerçek olsun yeter ki
Okul sıralarında ki tembel çocukların
Çektiği kopyeden değil..

Yaşar MERMİN

Dalgalandan Bayrak

Kemal GÖKSEL

19 Mayıs'ın 42 nci yıldönümündeyiz. Türk ihtilâlinin birinci başlangıç noktası bu tarihtir.

19 Mayıs 1919 da başlıyan milli mücadele, binbir türlü bâdireyi aştıktan ve akla hayale gelmiyen güçlükleri bertaraf ettikten sonra, tam bir realite inkılâbı olarak teşekkül ve teşahhus etti. 19 Mayıs ihtilâlinin tarih kaynakları, mâzinin çok derin milliyet gerçekleriyle beslendiği için, ortaya çıkan eser, kavi, sıhhatli, zinde ve muhkem olmuştur.

19 Mayıs ihtilâlinin başkumandanı Mustafa Kemâl'dir 42 yıldır bu yana, Mustafa Kemâl'in adı vatan toprağını meydana getiren mukaddes zerrelere hâlinde milli varlığımızın temel yapısını teşkil etmiştir. Harcı ve temeli 19 Mayısın milli realitelerine kadar uzanan bu eserin geçen yıllar boyunca daha mükemmel hale getirilmesi istenildiği halde, henüz arzuladığımız ideal şekline kavuşturulduğu söylenemez.

Atatürk'ün eserini, gerçek idealizmine erdirmek için, çalışmalarımızın hiçbir gün bitmeyeceğine inanmalıyız.

25 yıl önce 19 Mayısın bânisi kutsal Atatürk, mülkiye öğrencilerine hitaben şu güzel sözü söylemişti :

«Benim Türk Milletine, Türk Cumhuriyetine, Türklüğün istikbaline ait ödevlerim bitmemiştir. Siz onları tamamlayacaksınız. Siz de, sizden sonrakilere benim bu sözümü tekrar edersiniz.»

Atatürk'ün bütün ümidi Türk Gençliği idi. İlhamlarını gençlikten

aldığı ve Türk Milletinin bütünlük teminatını gençlikte bulduğu için, 19 Mayısın bir sabah aydınlığında, gün ışığı ile doğan eser, bugün en gürbüz ve en kuvvetli çağına girmiş bulunuyor.

Atatürk'ün 1924 yılının bir Eylül gününde söylediği şu sözler, bugün hakikat hâlinde ışıdayıp duruyor:

«Gençler!

Cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetini nen kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.»

19 Mayısta, Samsun kıyılarında gür rüzgârlara karşı açılıp dalgalandan bayrak, bugün de aynı canlılık, aynı tatlı kırmızılık, aynı zindelik içinde dalgalanıyor.

19 Mayıs sabahının, ruhlara gönüllere serin bir ferahlık veren havası, bugün de aynı yaşayıcı, hayat verici dinamizmiyle ciğerlerimize doluyor. Bu sâhil sabahının, ufuklara açılan temiz aydınlığı içinde, Atatürk'ün yalın endâmı ve onu bize dün kü kadar tedarî ettiren öz hâtıraları daha net silüetler hâlinde mısra mısra şiirleşiyor:

Bir adam,

Bir adam ki, şehri İstanbul içinde Artçılara bakıyor koca bir devin Karadenizin suları dalga:

Yeni bir tarih yazıyor,
19 Mayıs 1919 sabahı...

Milli meseleleri düşünebilmek elbette viski içmek kadar kolay değildir..

Babralinin sosyalist çocuğu Çetin ALTAN

«Yerli Otomobil meselesi» ni memleketinden bihaber bir insan tavriyla iistihza ediyor. (Milli otomobil sanayii) diyemiyorlar, «Yerli» kelimesiyle bu davayı daha şimdiden küçümsüyor.

Devlet Başkanı (Türkiyede otomobil sanayii kurulamaz fikri, kara bir düşünce nin mahsülüdür.) diyor. Çetin Altan hem bu cümleyi zikrediyor hem de Türkiye'de otomobil imalini mümkün görmeyerek kara düşünceli olmadığını şu fenni (1) ve ilmi (1) mülahazalarla ispata yelteniyor:

«.. en büyük otel ve lokantalarda akla gelmedik pisliklerin çıktığı, et-süt-su gibi davaların halledilemediği, büyük şehirlerde gece konduların kaldırılamadığı, ağır sanayide sağlam bir adım atılamadığı bir memlekette..»

Otomobil sanayii olamazmış. Bura ya bir nokta koyarak ak haberlerimize geçelim. Evvelâ şu hususu belirtmek isteriz ki bir memleketin aydınları memleketini ve milletini iyi tanımalı, iyi bilmelidir. Davaları kendi ihtiyacına, kendi kafasına, kendi hayallerine göre değil milli bünyemize göre mütalâa etmelidir. Bunu yapamayan insan, isterse muharrir, isterse havyar mütehasısı olsun hiçbir kıymet ifade etmez.

Memleketimde toplu işneimâl ediliyor. Evvelce de «bir toplu iğne bile imal edemiyoruz» diyen Çetin gibi münevverlere çok rasladık. Çekoslovakyalıdan ithal edilen makaralar yerine şimli (T.M.) yani Türk MALI patentini taşıyan ipliklerimiz kara düşüncelerin üstündeki palto, caket ve sert-i avret vazifesini gören çamaşırlarda mevcuttur. İğneden ipliğe kadar her şeyin yapılabilirdiğini bu memlekette aklımıza gelenleri şöylece sıralıyiverelim!

Naylon kilot ithal eden bu memleket şimdi Tarsus Çukurova fabrikasında nay-

lon poplin imal ediyor. Yıkandıktan sonra buruşmayan ve ütü istemeyen bu gömleklere halk (Yıka - gily) ismini verdi. Malûm: Bir zamanlar kefenlik kaput bezini vesika ile alıyorduk. Nüfus cüzdanlarında o günlerin damgası var. Şimdi o nüfus cüzdanını taşıdığım elbisem hamdolsun bir (T.M.) damgasını taşıyan hususi teşebbüsün imal ettiği kumaştan yapılmıştır.

Kara düşünceliler galiba vitrinleri dahi seyretmiyorlar, işin derunundan vazgeçtik. Neler yok o vitrinlerde... Elektriksiz (gır-gır) dan elektrik süpürgesine varıncaya kadar üzerinde (T.M.) damgasını taşıyan süpürge çeşitlerini seyrettikçe süpürge tohumu yediğimiz günleri unutuyoruz. Allaha büyük gemesin, çamur gibi ekmeği bulamıyarak ağlaşan çocuklarına ekmeği getirmek için bir tayın'a büyük fedakârlık yapanların bulunduğu bu memlekette şimdi elektrikli ekmeği kızartacağı, elektrikli fırın, elektrikli ocak, soba, ütü, süt ve yemek tencereleri... Çocuklarımıza sabah kahvatasında çekirdeksiz üzümle çay içirdiğimiz vakiadır. şimdi evlerimizde (T.M.) elektrikli sarnarverler var. Ayrıca 1961 Mayıs içinde İsraile, kara düşüncelerin hayran olduğu o memlekete elli bin ton şeker ihraç ettiğimizi sonra söylemek istiyordum..

Vitrinlerde (T.M.) li neler yok ki. Radyonun markası (Nurses). Kara düşüncelerin (Nur) kelimesine şimdi dikkatle bakarak bu ileri icraata (genel) diyeceklerdir. Zararı yok, bu memleket öyle insanların deyimi ile değil, milli şuur ve gururu ile ilerleyecektir, ilerlemektedir.

Bir zamanlar vitrinlerimizde Demir Perde gerisi memleketlerden birinde imal edilen ve o memleketin bir vadisinin ismini taşıyan (TATRA) buzdolaplarının yerini şimdi (T.M.) buzdolapları aldı. Ampermetreden, İzmitteki sanat okulunda yapılan elektrik sayaç ve araçlarına kadar

RUBAİ

Binlerce minare var ezanlar bekler
Her kubbede baykuş gibi çanlar bekler
Üç kat'anın üstünde şehidliklerde
Hâlâ gözü yolda kahramanlar bekler.

Mehmed ÇAVUŞOĞLU

elektrik mamülleri sayfasını kapatalım. Ve tamamen Eskişehir ve Zonguldak atö-yelerinde yapılan 1,2 ve 3 ncü mevki va-gonların teşkil ettiği (27 Mayıs) katarına binerek memleketi şöyle bir dolaşalım. Yolumuz Tarsus'a düşerse kara düşünceli-lerin dilini yutacağı bir eser göreceğiz. Türkiyenin yegâne beyaz çimento fabri-kası... 5 yaşına girecek olan (Yeşil Toros Beyaz Çimento Fabrikaları) tamamen (T.M.) Türk malıdır. Yanlış anlaşılmasın: Taşı, kiremidi, binası değil, fabrikasının bütün aletleri mersinde Ali Şaman isim-deki bir Türk mühendisinin planını çizip yine mersinde Cumhuriyet dökümhane-sinde imal ettiği aletleri kendisi monte ederek Çetin Altan gibilerinin boyalı ayak-kabıllarla dolacağı zeminlerdeki beyaz çimento-yu imal etmektedir. Ortasark'ın da yegâne beyaz çimento faorikasıdır.

Elbette israilde havyar yemek viski içmek için borç alanlar bunu bilemez. Şimdi tekrar soruyoruz: Hayranı ol-cukları İsrail, 3 günlük devlet iken oto-mobil yaparda Türkiye otomobil yapamaz mı?

Ama mareken koltuklardan kalkıp Anadolu'yu gezmeye tenezzül etmeyenlere, Alman Mühendislerinin bile parmağını ısıttıran Milli sanayimizle iftihar edeceği İstanbulda bir adres verelim, Kara düşün-celiler lütfen hiç olmazsa oraya kadar git-sinler.

«General Dikiş Makineleri» Fabrika-sında imal edilen T.M. li Ayakk, elektrikli dikiş makinelerini gördükleri gün ümit ederiz ki, Milli sanayimizin bu uyarıcı oku onları gaflet uykusundan hemen ayandıracaktır.

Türk dünyası ve meseleleri

Yazan :

Ziyaeddin BABAKURBAN

Son gülerde hür dünyada «Dış Türklere» karşı ilginin artışı karşı-sında, «Türk Dünyası» ve onunla alâkalı olan meseleleri ortaya koy-mak ve tesbit etmek gerektiği ka-naatındayız.

Bugün «Türk Dünyası» üç bölüme ayrılmış bulunmaktadır. 1. Anadolu Türklere: (Türkiye), 2. Mil-lî Misâk dışındaki Türklere: (Eski Os-manlı İmparatorluğu hudutları için-de, şimdiki Türkiye sınırları dışın-da kalan Türklere), 3. Çin - Rus işga-linde olan Esir Türklere: (Türkistan, İdil - Ural, Kuzey Kafkasya, Kırım ve Azerbeycan v. s. ülkeler).

Üç bölüme ayırdığımız Türklere arasında ırk, milliyet, dil, din, kül-tür ve örf - âdet birliği vardır. Türk-çe konuşan bir insan Balkanlardan başlayıp Anadolu - Azerbeycan - Kı-rım - İdil - Ural - Türkistan - Sibir-ya'ya kadar rahat rahat anlaşarak ge-zebildiği gibi, yaşayabilir ve hatta hiç bir yerde yabancılık çekmez, bilâkis hürmet ve izzet görür. Bir misâl vermek için dinlediğim gerçek bir olayı nakledeceğim:

Bundan ondört yıl önce Aksa-ray - Harbiye tramvayında pederim-le birlikte giderken «Türk Dünyası» ile ilgili olarak Türkistan meselesini konuşuyorduk. Yanımıza bir ihtiyar yaklaştı. Nur yüzlü bir Karadenizli kardeşimiz idi. Elinde gümüş bir bastonu vardı, ona dayanarak:

«— Bu konuştuğunuz mevzu beni otuz sene önceye götürdü.» diyerek söze karıştı.

«— Kafkas cephesinde Ruslara esir düştüm. Kafkasya'dan başlayıp Sibiryaya kadar bir çok esir kamplarında kaldım. Bugün burada sağ oluşuma Türk olmam sebebi olmuştur. Zira nereye götürüldüysem orada bulunan Türkistanlı, İdil - Uralı kardeşlerimden ilgi ve yakınlık gördüm. Beni kendilerinden farklı görmediler. Her türlü tehlikeyi göze alarak yemeden, içmeden beni sakladılar, kaçırdılar, neticede kendileri «Hürriyete» kavuşamadılar...» dedi ve ağladı.

İşte Türk dünyasından bir örnek..

Türk dünyasının bir kardeşlerinden ilgisiz ve habersiz kalışında; Rusların ve İngilizlerin dünyaya hakim olma politikasının çok büyük rolü olmuştur. Buna karşılık Türk dünyasıyla Almanlar arkeolojik araştırmalar yoluyla dostça meşgul olmuşlardır.

Tarih boyunca, Anadolu'nun özel geo - politik stratejisi dışında; Osmanlı İmparatorluğunun meydana getirdiği geniş topraklarına çeşitli sebeplerle götürdüğü, yerleştirdiği ve bu gün ise o topraklarda yeni devletler meydana gelmesi karşısında *Ekalliyet* olarak kalan Türklerin siyasî ve ekonomik sahada Türkiye ile bir irtibatı kalmamıştır. Fakat bu Türklerin sosyal ve kültürel alanındaki çalışmalarının rehberi ve himayecisi Anadolu olması lâzımdır. Siyasî bakımdan ve yapıları bir çok anlaşmalar karşısında Türkiyeyle ilhâkı bahis konusu olamaz. Sonuç olarak bunların ne bir «*İstiklâl*» dâ-

vası, ne de «*Türkiye'ye katılmak*» meselesi vardır. En büyük dertleri; idaresinde kaldıkları konşu memleketlerde Türk olarak kalmak, Türk-lüğüünü unutmamak ve hür insan haklarından faydalanmaktır.

Çin - Rus emperyalizminin işgaline düşmüş olan Türklere gelince bunların nüfusu altmış milyona yakındır. Davalarının esası; «*İstiklâl*» dir. Çin ve Rusların topraklarından çekilmeleri için yıllardanberi savaşmaktadır. Hür dünya'ya haykırdıkları iddialarında; müstevhilerin mukaddes yurtlarından nasıl geldilerse öyle çekilmeleri gerektiğini, dökülen kanların onun için olduğunu «*İnsanlara hürriyet, milletlere istiklâl*» parolasının yürütüldüğü ve insan hakları, hukuk prensiplerinin tatbik edildiği ve bu hususların Birleşmiş Milletler Teşkilâtının teminatı altında bulunduğu bir devirde *Barbarhğa* son verilmesi için Hür dünyanın yardımını istenmektedir. Çin-Rus emperyalizminden ayrılacak milletler yalnız Türk asıllı milletler değildir. Tibetliler, Mongollar, Mançuryalılar, Çin Müslümanları (Dunganlar), Ukraynalılar, Kazaçiler, Gürcüler, Ermeniler ve Baltık boyu milletleri (Estonya, Letonya, Lituvaaya) da vardır. Bundan dolayı bu meselenin stratejik ve geo - politik bakımlardan hatta bu milletlerin kendi aralarında yaptıkları muahedelerden ötürü kendisine has özelliği bulunmaktadır. Ukraynalılar «*Türkistan istiklâle kavuşmadıkça Ukrayna'nın istiklâli bir mana ifade etmez.*» demektedirler.

Mesele; Çin - Rus csaretinden kurtulacak milletler meselesidir ki' bu milletlerin her birinin başlı başına tarihi ve geo - politiği vardır. Bu

DAVAMIZ

Oğuz Çetinoğlu

Yüksel Türk... Senin için yükselmenin hududu yoktur.

K. Atatürk

Dünya kurulduğu günden bu yana, insanlarda fert olarak yükselmek, millet fikri doğduktan sonra da toplum olarak yükselmek, zihinleri işgal eden dâvaların en mühimi olagelmıştır. Tarih, dünya üzerindeki milletlerin, diğerlerinden daha üstün olabilmek için yaptıkları mücadelelerle doludur. Yükselmek isteyen milletler çeşitli yollara başvurmuşlardır. Bir kısmı içtimai yaralarının devâlarını; bünyelerine uygun tedavi usullerinde bulmuş, bir kısmı da içtimai yaralarını unutarak doğrudan doğruya seviyesine yükselmek istediği milletlerin ve hayat tarzına şekil veren müesseselerini aynen kop ya etmek yolunu tercih etmiştir.

Bu ikinci usul, bilhassa bizde ve tanzimattan sonra rağbet gören yükselme vasıtası olmuştur. Bu yol, kendisine gösterdiğimiz teveccühe bir mukabelede bulunmuş, bizi hedefimize ulaştırmış, hiç olmazsa ona yaklaştırmış mıdır?. Bu soruya müsbet cevap vermenin imkânsızlığı ortadadır. Fakat biz yine bir üstün faaliyet, bir fedakârlık isteyen bu yolu kolay olduğu için bırakamıyoruz. Gün geçmiyor ki bir içtimai meselenin hallinde «Batıda benzeri bulunmayan» veya «Batıda olduğu gibi», «Batılı anlayışına uygun olarak» gibi tâbirler kullanılmamış olsun. Ne zaman bir büyük meselemiz

ele alınır biz ozaman batıya bakar, onlar ne yapmışsa biz de onu yaparız.

Bence bütün bunlar dâvamızın yanlış ve eksik anlaşılmasından ileri gelmektedir. Dâvamız şüphesiz yükselmektir. Fakat sadece yükselmek değil. Millî bütünlüğümüzü ihmal etmeden, onu bozmadan, hatta onu daha fazla kuvvetlendirerek yükselmektir. Devlet olarak 900 senelik mâzisi olan Türklerin elbette bazı aslı kıymetleri, her hal ve şartta vazgeçmiyeceği gelenekleri, örf ve âdetleri vardır. İşte bizim dâvamız bu sağlam temeller üzerinde yükselmektedir. Varsın bu temeli teşkil eden unsurlardan bir kısmı batıda bulunmasın. Ne çıkar? Biz mutlaka batıdan bir şeyler almak istiyorsak —ki buna mecburuz— aldığımız unsurları temelineizin icabettirdiği şekilde kullanmalıyız. Bunu yapacak olan Davâ Adamıdır.

Ben Dâva Adamlarını genç üniversiteliler arasında arıyorum. Anadolu'nun dört bir bucağından kopup gelen bu gençler, üniversitelerinde yüksek Türkiyenin temel taşlarını imâl edecek malzemeyi ve ilmi aldıktan sonra geldikleri bölgelerde ilmi bilgilerle mücehhez olarak ve kendi öz varlığından destek alarak çalışacaklardır. Dâvamız, her şeyden çok kültür ve iman isteyen bir şeydir. Dâvasına inanmış, imanı bütün Anadolu genci aynı zamanda ilim sahibi olunca hep sapık ideolojilerin zaptedemeyeceği bir kaide hem de

ÜLKÜMÜZ

Her milletin bir ülküsü vardır. Ülküsü olmayan bir millet parçalanmağa mahkûmdur. Millet ülküsü öyle bir ülküdür ki, bu ülküde fikirler ayrı olamaz. Bir milletin ülküsü ilerlemek, yükselmek ve medeniyetin zirvesine ulaşmaktır. Bunun içinde benliğimizi saran kabustan uyanarak çalışmak, çok çalışmak lâzımdır. Bir milletin yükselmesi için, o milletin fertlerinin el ele vererek kardeşçe çalışması ve önlerindeki bütün engelleri yıkması lâzımdır. O zaman, o milletin yolunda hiçbir engel duramaz. Önlerindeki engelleri bir

AYASOFYA

Koştuk gine bu sabah, sırsıklam olduk terden,
Şer, nerden aldı hızı, bu garip kişi nerden?
Çarpık ruhlara inat, dalga dalga yükseldik;
Bu ne garip tecelli, Sultanahmede ge'dik...
Bir hüzün, bir gariplik, gölge arkadaş bizden;
Girdik Ayasofya'ya geçerek kendimizden.
Arkadaşlardan öte, bir kuytuya sıvıştım.
Karanlıkla başbaşa, sessizliğe kavuştum.
Düşüncefer ard arda benliğimi sararken;
Bir ses geldi içimden, türlü hayâl kurarken:
— Akıncı ataların bir zamanlar buradan,
Tarihe hükmederdi fakat n'oldu sonradan —
Bu soruyla beraber indi zaman törpüsü;
Doldu, renk renk içeri binbir turist sürüsü...
Kafamı sıkıştırdı bu zillet cenderesi,
Açıldı birden bire, Fâtihin penceresi...
Gözlerinde üst üste şimşekler çakıyordu,
Bir korkuyla ezildim hep bana bakıyordu...
Gümbür gümbür bir seda kubbeleri dölaştı;
Yer yerinden oynadı kulağım sağırılaştı
— Ben tarihe yön veren: Fatih Sultan Mehmet
Han
Ben bir devre son veren Fatih Sultan Mehmet
Han
Ben bu şehri kılıçla, şanlı, şerefle aldım;
İlk cuma namazını Ayasofya'da kıldım...
.....
.....
Son sözlerle beraber kubbelerçöktü sandım,
Yeter sultanım yeter benliğimden utandım...

Hasan ŞAHMARANOĞLU

çığ gibi sürüp atan milletler, az zaman içinde medeniyetin zirvesine çıkarlar. Bunun içinde birlik, beraberlik ve kardeşlik olması lâzımdır. Her şeyden önce o milletin çocuklarının gayeleri bir olmalıdır. Eğer ülküler ayrı olursa o millet yükselmez. O zaman, ayrı ayrı ülküsü olan bir milletin içinde rakiplikler baş gösterir. Mücadeleler başlar. Böyle milletlerin fertleri ise, ülküleri ayrı olduğundan birbirleriyle bağdaşp anlaşılamazlar. Mücadeleleri yüzünden yükselmeğe ve ilerlemeğe vakit bulamazlar. Ya birbirlerini öldürürler, ya da başka milletleri boyunduruğu altına girerler.

Tarihten misâller alabiliriz; İşte Romalılar, işte Sasaniler ve işte Aztekler. Bunların hepsi de ülkülerinin ayrılması yüzünden dağılıp parçalandılar. Ülküsü bir olmayan milletlerin ahlâkları da bozuk olur. Ülküsü bir olan milletlerde ahlâk ve karakter çok yüksektir.

Ey imanlı kardeşlerim; milletimizin yükselmesi için el ele verip, aynı ülkü uğruna çalışmak bizim en büyük emelimiz olmalıdır.

Turgut HAKTANIR

İslama Giriş : Prof. Muhammed Hamidullahın hazırlayıp, Kemal Kuşçunun dilimize çevirdiği bu mühim eser son günlerde yayınlanan kitaplar arasında ümit ediyoruz ki ilgi ile karşılanacaktır. Hasan Basriçantayın takrizi, Kemal Kuşçunun ayrıca bir önsözü ve müellifin tercümesi haliyle birlikte büyük boy 200 sayfa olan «İslama Giriş» 10 lira fiyatla satılmaktadır.

İsteme adresi : Yağmur yayımları, Aydınlar han - Cağaloğlu'dur.

ÇOK YAZIK

Geçen ayın belli başlı sanat hadiselerinden biri Şişli Kızılay Teşkilatının Yeni Tiyatro salonlarında tertiplenmiş olduğu söz de sanat gecesi alakamızı çekti! Aman efendim, ne şairler, ne saz şairleri, sanat-kârlar varmış ta bizim haberimiz yokmuş meğer? Önce adet veçhile bir takdim yapıldı. Takdimi yapan genç heveskâr denecek derecede idi. Hatta bu hevesini yemedi, konuştuğunda dili ağızla nihayet kendisini de bir ara büyük ustaların yanında şair olarak takdim etti, kendi eserlerinden okudu. Üstatlar buna fena halde içerlediler. Duyduğumuza göre pala bıyıklı Özdemir Asaf ve öteki arkadaşları bu bize hakarettir, biz büyük sanatçıların yanında bu türü çömezlerin aynı safta okuması doğru değildir diye tutturmuşlar, kulhis arkasında aralarında münakaşa çıkmış. Bay Ömer de sinirleşmiş «ben büyük şairim, bu adam okuduktan sonra okuyamam demiş.» Bu zatlar görüyorsunuz ya kendi kendilerine gelin görev oluyorlar. Onların hepside büyük yazar, büyük şair. İçlerinde maşallah hiç küçük şahsiyet yok. Hakikaten hepsinde boylar: bosları gösterişli.

Ama eserlerine gelince deli saçması. Dikkat ettim de Özdemir okudukları yuhalamıyordu. Şiir diye bir takım herzeleri yumurtlayan bu zat giyiniş ve fizyonomi bakımından da çok garip. Yüksek eserlerini okurken dinleyiciler sanarkâra gülüyorlar ve yuhalyorlardı. Onun da bu hareketler hoşuna gidiyordu.

Ya o halk türkülerini okuyan damgalı komünist Ruhi Su halk şiirimizi o kadar dejenere etti ki bu kadar olur. Halk türkülerimizi batı müziği tesirinde bir opera gibi okumaya başladı. Esasında o güzelim sazı da bildiği yok ya. Saz da ondan acı acı şikâyette bulundu.

Birinci kısım böylece festivalle bitmiş oldu. İkinci kısımda bale ve Senfoni orkestrasına bir diyeceğimiz yok. Ama öteki sözde büyük şair, büyük hikâyeci beylere soruyoruz. Sizler bu sıfatlar altındamı siz, yoksa hokkabaz mısınız? Eence ger-

çek cevherlerinizi harcıyor, yazık ediyorsunuz. Şehir tiyatrolarının komedi kısımlarını artist bulamıyor, mesleği değiştirep o tarafa yönelseniz daha iyi olacak.

İnsan bu günkü Türk şiiri, hikâyesi bu mu demekten kendini alamıyor. Yazıklar olsun!...

TOPRAK

Davet

Esir Türk ellerinin muhterem lideri. Tertip etmiş olduğunuz, «Türkistan gecesi» ne ait tafsilâtı, gazetelerden gözlerimiz yaşararak heyecanlı takip ettik. Türkelleri'nin asırlık istirebini dile getiren o geceyi bizler de yaşamış gibi olduk. Gönül ister ki ezeli kalp ağrımız olan öksüz ülkelerin folklorik ve kültürel hayatının ifadesi olan bu geceler birbirini takip etsin.

İşte bu cümleden olarak İzmir'li ülkücü arkadaşlarla bir prensip anlaşmasına vararak bu mektubu sizlere duyurmağa vazifeli kıldım. Şöyle ki: İzmir Enternasyonal Fuarı'na Türkistan'lı soydaşlarımızın bir folklor ekibi halinde iştiraklerini arzu ediyoruz. Hatta bu ilerde bir pavyon tutup Türkistan el sanatlarını teşhir etmek suretiyle de genişletilebilir. Eğer bu yıldan İzmir Enternasyonal Fuarı'na bir folklor ekibi olarak iştirakiniz sağlanırsa Fuar'a bir yenilik ve canlılık getireceği gibi; Türk milliyetçiliği namı he-sabına da bir kazanç olacaktır.

Bu mevzuda; son büyük Doğu Türkistanlılar göçünün reisi Ali Bey Hakim'in oğlu (İzmir Nato'da memur) muhterem Hasan Oraltay beyle de konuştum. Çok münasip ve yerinde gördüler. Hatta kendileri. Salihli'ye iskân edilmiş kalabalık bir Türkistan ailesinin rühterinin çekilmesi için İzmir valiliğine bir dilekçe vermiş bulunuyorlar. Eğer muvaffak olabirlerse Fuar'da bu da gösterilebilecek.

Şimdilik size arz etmek ve duyurmak istediklerimiz bunlardan ibarettir. Kırmızı, İdil'i, Altay'lı, Azarbaycanlı, Kerkük-lü top yekûn bütün soydaşlarımızı şahsınızda hürmetle selâmlar, saygılarımı sunarım.

Kemal Fadal COŞKUNER

Ülküdaşların Sayfası

APAYDIN KALACAK.

Uzat ellerini kardeş

Uzat ellerini bana

Ülkümüz bir, amacımız bir

Canımız kurban vatana.

Gözlerinizdeki şevk henüz tükenmedi

Bileğinizde yine dünkü kuvvet

Gel çekinmeden gir aramıza

Hasan Hüseyin Ali Mehmet

Ülkümüz yolu bu giden yol

Bir kuvvet bir ilahlı kuvvetki TÜRK

Sen çok yaşa — sen varol bozkırlarda

Uzat ellerini bana kardeş

Sil gözlerindeki amansız yaşı

Sevinç dolsun içimiz hepten özgür

Apaydın kalacak yurdumuz sabahları

Muğla — Abdullah Neyzar KARAHAN

KOÇAKLAMA

Mor dağarda ala şafak sökenün

Al atlar eşnip, kişnemeli hey.

Boz yeyleyi dik boyuna dökende

Şevkinden gemini dişlemeli hey.

Allah, Allah sesi göğe ermeli

Düşmanın içine korku girmeli

Sol eller yay gibi dizgin germeli

Sağ elde kılıçlar işlemeli hey.

Ay-yıldızlı bayrak Acun'un süsü

Beyaz kardır şehitlerin örtüsü

Daha ilk akında Turan ordusu

Pamir yaylasında kışlamalı hey.

Abdurrahid KARAKOÇ

TÜRKÜM

Tanrı dağlarında öz sesim

Ural - İdil, Altaylarda kardeşim

Kür Şad, Kül Tigin soydaşım

Horasanda fazilet güneşim

Sibiryada kardeş mezarım

Moskofda millî kinim

Öz be öz Türküm.

Ankara - Günay ÖZDENİZ

HAYKIRIŞ

— Gâfillere —

Aşıkız biz hürriyete, hoyrat elin uzatma,

Henüz toydur bunlar diye milletime hor

bakma.

Cennetin bir köşesidir benim yurdum göz

atma,

Senin değil bu güzel yurt, milletimin ey

gâfil!

Kerim KOYUNCUOĞLU - Konya

VATANIM

Her karış toprağın Türkün kanıdır

Seni korumakta onun şanıdır

Sana değmemiştir mamahrem eli

Seni korumaktır Türk'ün eireli

Düşmanı ynemeğe yeter sesimiz

Çıkıncaya kadar son nefesimiz

Kimseye vermeyiz vatanımızı

Hiç kimse bozamaz bu ahdimizi

Türksüz yaşiyamaz bu vatan bir an

Bağrında yatıyor bunca kahraman

Atamın kanıdır bayraktaki kan

Onunda vatani işte bu vatan.

İstanbul — Bahattin KÖK

İKİ KEMAL

Hatırlarda Kemâl'i kan kan olur gözlerim

Düşündükçe Kemâl'i hürriyeti özlerim.

Kâh Magosa önünde kâh Ankara ufkunda

Ölümlle yine doğan ölmezleri gözlerim.

Kayseri Osman Türkkılıncı

VAZİFE VAR

Ey!.. Yerde, Gökte; şiddetini eksiltmeyen
gözler;

Ey!.. En önde, en büyük rehber. Ey!..

«Türk Gençliği» diye çarpan kalbin,

«İlk hedefiniz Akdenizdir» diyen dilin

Emrediyor :

«Bu vatan topraklarında,

Yediği ekmeği,

İçtiği suyu inkâr eden var.

Vazife çıktı size

Eyy!.. Bozkurtlar.»

Sermet DEMİRÇEVİREN

ÇAĞRI

Ey Allah için, vatan için

Kalbi çarpanlar

Korku bilmem, ölümse can yoldaşım

Diyenler gelsin safıma

Türklük için öleceğim

Ya şehit, ya gazi olacağım

Diyenler gelsin safıma

İ. Mehmet ERTURK - Ankara

YEMİN

Ey kızıl uşaklar: Size sesleniyoruz.

Artık susun bu kadar yeter.

Bu canım vatanda, inancı bir olanların

Düdüğü öter.

Bayram CAMCI - Trabzon